

Sediljke ili beséde u Zagrebu 1844. godine – društveno-povijesne glazbene značajke prilog je *Dubravke Franković*. Te sediljke ili beséde uvedene su u društveni i kulturni život Zagreba zimi 1844. po uzoru na praške *besédy*. Ti susreti odlikovali su se spontanošću, improviziranim slijedom nastupa vokalnih solista, instrumentalista i recitatora, te društvenim razgovorima. Prema *Danici* iz 1844. izvodila su se djela Mozarta, Beethovena, Liszta, uz hrvatske i češke skladbe, što pokazuje naklonjenost i zanimanje za slavenski glazbeni svijet. Na jednoj od tih sediljki praižveden je i poznati Livadićev *Nocturno*.

Hrvatski glazbeni časopisi između dva svjetska rata i glazbena kritika predmet su zanimanja *Sanje Majer-Bobetko*. Između dva svjetska rata u Hrvatskoj se je pojavilo 14 muzičkih časopisa ali je samo *Sveta Cecilija* kontinuirano izlazila. Kratak vijek ostalih glazbenih časopisa uvjetovan je nedovoljnim interesom čitalačke publike, što je vjerojatno rezultat njezinog slabog glazbenog obrazovanja. Uz to, niti ravnoteža između činilaca bitnih za opstanak časopisa, tj. urednika, suradnika i čitatelja – očito nije uspostavljena. Glazbeni prilozi često su se nalazili na stranicama drugih časopisa i novina, ali, kako kaže Bobetkova, kad je kritika pokušala biti kritičnija, i izlazila iz predviđenih okvira vlasnika, morala se je pretvoriti u običnu kroniku, osvrt ili prikaz. U prilogima po časopisima i novinama osjećalo se je iz koje europske glazbene sredine dolazi pisac.

O znanstvenosti muzikologije: analiza kao njezina garancija (s posebnim obzirom na analizu nove glazbe) piše *Nikša Gligo*. U članku se ističe razlika između muzikološke analize i analize u teoriji glazbe koja se uglavnom temelji na rekonstrukciji prepoznatljivih modela što ih se kao norme skladateljskog zanata, proučava u teoriji glazbe. Kad se radi o novoj glazbi ispituje se funkcija zapisa, također i u nastavi solfeggia: preporučuje se vježbanje „prijenosa” neke glazbene misli u notno pismo a ne samo reprodukcija zapisa i zapisivanje po diktatu. Gligo iznosi različite metode analize glazbe kako ih iznose i zastupaju moderni (europski) muzikolozi i glazbeni estetičari.

I posljednji prilog *Kultura kao odrednica stila folklornog pjevanja – grupno i solo pjevanje u karlovačkom Pokuplju* potpisala je *Grozdana Marošević*. Etnomuzikologija se ponajčešće usredotočuje ne samo na utvrđivanje odnosa između pojedinih aspekata glazbe i kulture nego i na njihovu uzročnu povezanost. Pronalazi i utvrđuje korelacije između koncepcije glazbe, njezinih funkcija i karakteristika izvođenja te socijalne organizacije ljudske zajednice, tipa njezina opstanka... U ovom se radu razmatra stil grupnog i solističkog pjevanja, te odnos između izvođača u grupi u folklornim izvedbama glazbe u karlovačkom Pokuplju. Autorica utvrđuje da su pojedini elementi stila pjevanja bitno povezani s društvenim i kulturnim kontekstom, s funkcijom i svrhom pjevanja.

Treba spomenuti da su svi prilozi u oba broja časopisa doneseni u jednom od europskih jezika sa sažetkom na još jednom jeziku i na hrvatskom, s kojim smo se mi ovdje uglavnom poslužili. Ovdje smo za naše čitatelje tek „natuknuli” sadržaj svakoga pojedinog priloga bez namjere vrednovanja i analize.

Petar Zdravko BLAJIĆ

UPUTE AUTORIMA

Sv. Cecilija (SvC) je časopis za duhovnu glazbu koji izlazi četiri puta godišnje, a sadrži i članke iz raznih područja glazbe. SvC objavljuje:

- izvorne (originalne) znanstvene članke koji sadrže još neobjavljene rezultate izvornih istraživanja*, pretežno iz područja crkvene glazbe,
 - prethodna priopćenja koja sadrže “nove rezultate znanstvenih istraživanja koji zahtijevaju brzo objavljivanje”,
 - pregledne članke u kojima “mora biti originalan, sažet i kritički prikaz jednog područja ili njegovog dijela, u kojemu autor i sam aktivno sudjeluje...”, a naglašena je uloga autorovog izvornog doprinosa u tom području u odnosu na već publicirane radove, kao i pregled tih radova”,
 - izlaganja sa znanstvenih skupova (koja nisu objavljena u zborniku skupa),
 - stručne članke koji sadrže korisne priloge iz struke glazbenika, posebno liturgijske glazbe, a ne predstavljaju izvorna istraživanja. To mogu biti i edukativno-informativni članci iz crkvene glazbe, muzikologije...
 - manje članke poput priloga i eseja o suvremenim zbivanjima u crkvenoj glazbi i općenito u glazbenom životu Hrvatske, kao što su važnije glazbene novosti iz biskupija ili župa; novosti o stručnim skupovima crkvenih glazbenika; mišljenja i prijedlozi; koncerti; in memoriam; iz prakse crkvenih glazbenika... itd.
 - glazbeni prilog (vokalne i orguljske skladbe)
- A. Svaki izvorni (originalni ili primarni) znanstveni članak koji podliježe recenziji, treba imati slijedeće dijelove:
1. Naslov članka
 2. Ime i prezime autora (i koautora, ako ih ima)
 3. Autorski sažetak
 4. Uvod
 5. Materijal, metode...
 6. Rezultati istraživanja
 7. Diskusija
 8. Zaključak
 9. Literatura
- B. Ostali znanstveni članci: prethodno priopćenje i pregledni članak trebaju imati:
1. Naslov
 2. Autor(i)
 3. Sažetak
 4. Tekst rada
 5. Literatura

C. Svi ostali stručni članci, referati, eseji... itd. su slobodno koncipirani prilozi ovoga časopisa koji ne podliježu recenziji i pišu se u slobodnom obliku prema želji autora i svrsi članka.

Ad A1 i B1: *Naslov* članka treba biti adekvatan, kratak i dovoljno jasan, bez kratica. Dopusšten je i kraći podnaslov, ako je potrebno.

Ad A2 i B2: Treba napisati puno ime i prezime *autora*. Ako ima više koautora rada navode se svi. U bilješki na dnu stranice (fusnoti) treba napisati i njegovo zvanje i ustanovu u kojoj radi (ako nije u mirovini), te – ako postoji – ustanovu u kojoj ili uz pomoć koje je rad realiziran. Također i adresu autora. Ako ih je više, adresu samo glavnog autora.

Ad A3 i B3: *Sažetak* treba biti kratak (oko 100 do najviše 150 riječi), jasan, dovoljno informativan i adekvatan naslovu. Treba sadržavati prikaz svrhe rada, temeljne metode (za nove metode opisati i principe), bitne rezultate i zaključke. Piše se u trećem licu, bez crteža, kratica i bilježaka. Sažetak treba biti napisan na hrvatskom jeziku i na jednom od svjetskih jezika. Ako uz članak nije priložen i sažetak na stranom jeziku prevest će ga lektor na engleski jezik. Ispod sažetka treba napisati 2-5 ključnih riječi koje su bitne za brzu identifikaciju i klasifikaciju znanstvenog članka.

Ad A4: *Uvod* treba sadržavati opis svrhe istraživanja i podatke potrebne za razumijevanje rada. Treba spomenuti i radove koji su u vezi s člankom.

Ad A5: Opisuje se upotrijebljeni *materijal* za istraživanje i *metode* rada. Poznate metode nije potrebno opisivati, samo spomenuti, a nepoznate ili modificirane dovoljno jasno opisati i navesti reference, razlog njihove upotrebe i granice njene primjene.

Ad A6: *Rezultate* istraživanja treba prikazati potpuno jasno, precizno točno i – ako je potrebno – statistički obraditi.

Ad A7: U *raspravi* se uspoređuju rezultati istraživanja sa drugim objavljenim rezultatima istog područja. Treba prikazati odnose između opaženih rezultata i činjenica.

Ad A8: *Zaključak* treba biti kratak, jasan i sadržajan prikaz ocjene rezultata i istraživanja opisanih u raspravi.

Ad A9 i B5: *Literaturu* treba označiti rednim brojevima redosljedom navođenja u tekstu (Br. 1 označuje prvu referencu u tekstu). U popisu referenca treba navesti prezime autora i početno slovo imena, puni naslov članka, naziv časopisa, godišnje izlaženje i volumen – ako postoji, zatim broj tekućeg sveska i stranice članka (od-do). Za knjige i monografije treba označiti i na-

kladnika i godinu izdanja. Za poglavlje u knjizi koja sadrži više autora treba označiti i urednika. Za disertacije i magistarske radnje treba navesti i fakultet i sveučilište, te označiti da je to disertacija ili magistarska radnja.

Prilozi člancima: Ilustracije, tablice, crteže, sheme, grafikone... treba označiti rednim brojem prema redosljedu u tekstu. Naslovi priloga trebaju biti kratki i jasni. Upotrijebljene kratice trebaju imati tumačenje na dnu tablice, grafikona... Reprodukije priloga preuzete iz drugih časopisa, monografija... trebaju imati dozvolu njihovih autora i izdavača.

Sadržaj SvC može se *reproducirati* uz naznaku: Preuzeto iz SvC, Zagreb, br..... god...

Članci i glazbeni prilozi se šalju uredništvu SvC, Zagreb, Kaptol 29/II pp 432

Kategorizirane znanstvene članke uredništvo upućuje na stručnu *recenziju*. Ako uredništvo i recenzenti predlože dopune ili izmjene u tekstu rukopisa, autor će o tome biti obaviješten radi njegove konačne odluke o promjeni teksta. Tiskarske pogreške ispravlja uredništvo, ali ako autor posebno želi sam ispraviti tiskarske pogreške bit će mu to omogućeno. Autor ima pravo dobiti besplatno deset separata svojega kategoriziranog članka. Ako ima koautora prvi autor dobiva separate i treba ih podijeliti svim svojim sudionicima u članku. Autor kategoriziranog članka ne smije isti članak objaviti u drugom časopisu bez dozvole uredništva SvC. Ako dobije dopuštenje uredništva mora uz članak navesti podatak o tome gdje je taj članak objavljen prvi puta.

Svaki članak treba biti natipkan samo na jednoj stranici formata A4 dvostrukim proredom i najviše 30 redaka na svakoj stranici. Redovi teksta trebaju biti odmaknuti od lijevog ruba oko 4 cm.

(*) Citati u navodnicima: iz *Upute za uređivanje primarnih znanstvenih publikacija* Instituta informacijskih znanosti Hrvatske, ISDS centar. Ove su upute autorima u skladu s UNESCO-vim "Uputama za pripremu znanstvenih radova za objavljivanje" i navedenim Uputama Instituta informacijskih znanosti Hrvatske.

Rukopisi za br. 2 – 1994.
primaju se do 31. svibnja 1994.